

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 21.11.2011
SEC(2011) 1375 окончателен

**ПАКЕТ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ ЗА ПРИВЕЖДАНЕ В
СЪОТВЕТСТВИЕ С НОВАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА РАМКА (НЗР) (Прилагане на
Пакета от законодателни актове за стоките)**

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

**Придружаващ документ към
10 ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПРИВЕЖДАНЕ В СЪОТВЕТСТВИЕ С РЕШЕНИЕ №
768/2008/ЕО НА ДИРЕКТИВИ ЗА ХАРМОНИЗАЦИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С
ПРОДУКТИТЕ
ОБОБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО**

{COM(2011) 763 окончателен}
{SEC(2011) 1376 окончателен}

1. ДЕФИНИРАНЕ НА ПРОБЛЕМА

Общи проблеми по отношение на директивите за хармонизация във връзка с продуктите

За период от повече от 30 години ЕС създаде изисквания в своите директиви за „техническа хармонизация“ за широка гама от продукти, като машини, автомобили, играчки, електрически продукти, асансьори и др. С тези законодателни актове се преследват две цели: от една страна, да се гарантира, че продуктите в Европа до голяма степен защитават обществените интереси, като здравето и безопасността, защитата на потребителите или опазването на околната среда, и, от друга страна, да се осигури свободното движение на продуктите, като се заместват националните правила с единен хармонизиран набор от условия за предлагането на пазара на съответните продукти, който да се прилага във всички държави-членки на ЕС¹.

През 2004 г. започна анализ на опита при прилагането на действащото законодателство в съответната хармонизирана сфера и по-конкретно на Новия подход. Цялостното заключение при този анализ беше, че законодателството до голяма степен е било успешно по отношение на либерализирането на търговията със стоки и създаването на стриктни изисквания за безопасност на продуктите. Установиха се обаче и известен брой слабости, а именно наличието на пазара на значителен брой **несъответстващи на изискванията продукти**, нездадоволителни резултати от дейността на някои **нотифицирани органи²** и **несъгласуваност** в законодателството, която необосновано затруднява прилагането му от страна на производителите и органите.

...и набелязаното общо решение

За да се отстраният тези слабости, Новата законодателна рамка (наричана по-нататък „НЗР“) беше приета като част от Пакета от законодателни актове за стоките. Тя се състои от два допълващи се правни инструмента:

- Регламент (ЕО) № 765/2008 за акредитацията и надзора на пазара³ (наричан по-нататък „Регламентът от НЗР“);
- Решение № 768/2008/ЕО относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти⁴ (наричано по-нататък „Решението от НЗР“).

¹ Развитието на политиката на ЕС за техническата хармонизация е подробно изложено в оценката на въздействието, която придживаваше Новата законодателна рамка. SEC (2007) 173, http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2007/sec_2007_0173_en.pdf.

² Издаващи сертификати лаборатории и органи за сертификация или контрол, които държавите-членки нотифицират на Комисията.

³ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93, ОВ L 218, 13.8.2008 г.

⁴ Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Решение 93/465/ЕИО, ОВ L 218, 13.8.2008 г.

И двата законодателни акта укрепват и допълват съществуващите правила и подобряват начина, по който предприятията и органите ги прилагат и изпълняват на практика.

С Регламента се въведоха правила за акредитацията и изисквания към организацията и дейностите по надзор на пазара и контрол върху продуктите от трети държави. Регламентът се прилага от 1 януари 2010 г.

В Решението се съдържа модел на текст, който цели укрепване на различните често използвани разпоредби в законодателството на ЕС във връзка с продуктите (например относно определенията, задълженията на икономическите оператори, нотифицираните органи, предпазните механизми и др.) с оглед на по-голяма практическа ефективност на законодателството. С него се въвеждат и нови аспекти, като задълженията на вносителите, които са от основно значение за увеличаване на безопасността на продуктите на пазара.

За разлика от Регламента, Решението обаче няма непосредствени правни последици за икономическите оператори, граждани или държавите-членки. То е разработено като своеобразна „рамка“ за бъдещи законодателни актове. Като приеха Решението, Парламентът, Съветът и Комисията се задължиха да използват разпоредбите му във възможно най-голяма степен при бъдещи законодателни актове за продукти, за да се увеличи в максимална степен съгласуваността на нормативната уредба⁵. С оглед на практическите последици от разпоредбите на Решението е необходимо разпоредбите му да се включат в действащите и новите законодателни актове за продуктите.

Специфична група от директиви за хармонизация

В тази връзка Комисията набеляза специфична група от директиви за хармонизация във връзка с продуктите, при които привеждането в съответствие с Решението от НЗР може да се извърши заедно, т.е. като „пакет“ от законодателни актове (в противовес на привеждането в съответствие на отделни законодателни актове в рамките на по-широкообхватно преразглеждане⁶). Тези десет директиви са следните:

- **Директива за взривните вещества с гражданско предназначение:** Директива 93/15/EИО за хармонизиране на разпоредбите, свързани с пускането на пазара и надзора на взривни вещества с гражданско предназначение;

⁵ Член 2 („Предмет и приложно поле“) от Решение № 768/2008/ЕО гласи, както следва: „Настоящото решение установява общата рамка от основни принципи и референтни разпоредби за изготвяне на законодателството на Общността, което хармонизира условията за предлагане на пазара на продукти („законодателство на Общността за хармонизация“). Законодателството на Общността за хармонизация използва основните принципи, установени в настоящото решение, както и съответните референтни разпоредби от приложения I, II и III. При все това, законодателството на Общността може да се отклонява от тези основни принципи и референтни разпоредби, ако това е целесъобразно предвид особените характеристики на съответния сектор, особено ако за него вече съществуват всеобхватни правни системи.“

⁶ Примери за привеждане в съответствие на отделни законодателни актове, извършено заедно с преразглеждането на специфични за сектора аспекти (например изискванията към продуктите или методите на изпитване), са Директивата за плавателните съдове за отдих, Директивата за личните предпазни средства или Директивата за радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие.

- **Директива за АTEX:** Директива 94/9/EО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно оборудването и защитните системи, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера;
- **Директива за асансьорите:** Директива 95/16/EО от 29 юни 1995 г. за сближаване законодателствата на държавите-членки относно асансьорите;
- **Директива за съоръженията под налягане (PED):** Директива 97/23/EО относно сближаване на законодателствата на държавите-членки във връзка със съоръженията под налягане;
- **Директива за измервателните уреди (MID):** Директива 2004/22/EО относно измервателните уреди;
- **Директива за електромагнитната съвместимост (Директива за EMC):** Директива 2004/108/EО относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно електромагнитната съвместимост и за отмяна на Директива 89/336/EИО;
- **Директива за ниското напрежение (LVD):** Директива 2006/95/EО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно електрически съоръжения, предназначени за използване при някои ограничения на напрежението;
- **Директива за пиротехническите изделия:** Директива 2007/23/EО относно пускането на пазара на пиротехнически изделия;
- **Директива за везните с неавтоматично действие (Директива за NAWI):** Директива 2009/23/EО относно везните с неавтоматично действие;
- **Директива за обикновените съдове под налягане (SPVD):** Директива 2009/105/EО относно обикновените съдове под налягане.

С директивите в рамките на тази инициатива се определят изисквания, които гарантират, че продуктите се проектират и произвеждат по такъв начин, че не представляват риск за здравето и безопасността на потребителите или другите ползватели, че те дават точни резултати при измерването (измервателните уреди) или че те не причиняват смущаващи електромагнитни въздействия (Директива за електромагнитната съвместимост).

Икономическите сектори, към които се прилагат директивите, са електрическите и електронните стоки (LVD и/или Директивата за EMC), оборудването, предназначено за използване в потенциално експлозивна атмосфера (Директивата за АTEX), съоръженията под налягане (SPVD или PED), измервателните уреди (MID или Директива за NAWI), взривните вещества с гражданско предназначение, асансьорите и пиротехническите изделия.

Общи проблеми, които също касаят тази специфична група от директиви за хармонизация

В настоящата оценка на въздействието е разгледано до каква степен общите проблеми, набелязани в законодателството за хармонизация във връзка с продуктите, касаят и тези 10 директиви и дали привеждането им в съответствие с новата рамка, създадена с Решението от НЗР, би било от полза за съответните сектори.

Проблемът с несъответствието с изискванията по директивите като цяло се усеща от всички засегнати сектори, въпреки че това важи в по-голяма степен за някои сектори (и продуктови категории), отколкото за други. Общо 92 % от икономическите оператори, които отговориха при общественото обсъждане, считат, че секторът им е засегнат от този проблем.

Възможно е несъответствието с изискванията да има отрицателни последици за ползвателите на продуктите, макар че рисковете варират много в зависимост от естеството на продукта. Например неизправните електронни продукти, включени в приложното поле на LVD, могат да представляват риск от електрически удар или изгаряния. Електрическите съоръжения, които не отговарят на съществените изисквания на Директивата за EMC, биха могли да предизвикат смущаващи електромагнитни въздействия, засягащи правилното функциониране на други устройства (телефони, радио- и далекосъобщителни мрежи), и могат да не работят, както е предвидено. Експлозията на промишлени съоръжения под налягане, като котли или корпуси на реактори в химически заводи, най-вероятно ще доведе до сериозни наранявания и може да причини значителни щети върху прилежащите инфраструктури. От несъответствието с изискванията при измервателните уреди могат да произтекат грешки при измерването с икономически вреди за крайните ползватели.

Освен това несъответствието с изискванията оказва отрицателно въздействие върху конкурентоспособността на съблюдаващите правилата предприятия. Икономическите оператори, които не спазват правилата, могат да придобият значителни предимства от гледна точка на разходите (например чрез заобикаляне на скъпоструващите процедури за оценяване на съответствието) спрямо тези, които спазват правилата⁷. В сектори, където съществува силна конкуренция от вносни продукти на ниски цени, европейската промишленост се оказва в неизгодна позиция. 87 % от икономическите оператори, отговорили при общественото обсъждане, считат, че страдат от нелоялна конкуренция поради това състояние на нещата.

Основна причина за несъответствието с изискванията е това, че надзорът на пазара не функционира ефективно в ЕС. Това мнение широко се застъпва от заинтересованите страни. Конкретна трудност за органите е проследимостта на несъответстващите на изискванията продукти и на операторите, които ги доставят, по-конкретно при произход на продуктите в трети държави.

⁷

Цитат от отговор във въпросника: „По изчисления на експерти разходите по спазване на разпоредбите за безопасността и административните разпоредби съгласно нормативната ни уредба могат да доведат до увеличение на общия размер на производствените разходи до 20 %. При липса на ефективни правоприлагачи механизми някои производители могат да се „изкушат“ от по-лесния начин и да продават несъответстващи на изискванията продукти.“

Друга причина е, че съществуващите задължения в директивите за продуктите поставят акцента върху производителите, докато вносителите и дистрибуторите не извършват необходимите проверки, за да гарантират, че не доставят несъответстващи на изискванията продукти. Те се основават на факта, че производителите трябва да осигурят съответствието на продукта и не проверяват дали производителят действително е изпълнил тази задача по надлежния начин. За да решат този проблем, държавите-членки въведоха задължения за вносителите и дистрибуторите в своите национални законодателства, които обаче се различават в отделните държави и водят до различни подходи по отношение на несъответстващите на изискванията продукти.

Осем от десетте засегнати директиви налагат изискването за сертификация на продуктите от страна на **нотифицирани органи**⁸ преди пускането им на пазара⁹. Ето защо нотифицираните органи имат важна роля в гарантирането на безопасността и съответствието на продуктите на пазара. Налице са обаче проблеми с **качеството на услугите**, предоставяни от някои от нотифицираните органи. Тази оценка се споделя от 68 % от нотифицираните органи, 84 % от икономическите оператори, използващи услугите на нотифицирани органи, и 53 % от органите на публичната власт, които участваха в общественото обсъждане.

Една от причините е, че някои нотифицирани органи не разполагат с нужната компетентност да извършват оценяване на съответствието, както е необходимо. Друга причина е, че за издаването на своите сертификати на значително по-ниски цени, някои органи не инвестират необходимите усилия в оценяването или прилагането на процедурите. Например премахването или намаляването на контрола на място или облекчаването на изискванията към честотата на периодичните одити/контрол може в доста значителна степен да намали разходите по оценяването.

Третият проблем е свързан с несъгласуваността, която постепенно се създава в действащото законодателство за продуктите поради изменението в директивите. Например различни термини се използват за понятия, които са общи за всички директиви (процедурите за оценяване на съответствието, определенията или предпазните клаузи). В някои случаи определенията или правните разпоредби оставят възможност за различно тълкуване, което води до правна несигурност и объркване, по-конкретно когато две или повече директиви се прилагат едновременно към едни и същи продукти. Например значителен брой измервателни уреди трябва да отговарят и на изискванията на Директивата за EMC. Някои пиротехнически изделия трябва да съответстват също на изискванията по LVD или Директивата за EMC.

⁸ Това са органите за оценяване на съответствието, които изпитват, контролират и сертифицират продуктите. Те са наречени „нотифицирани органи“, тъй като държавите-членки ги нотифицират на Комисията.

⁹ В сектора на електротехниката функцията на нотифицираните органи е различна. Например по Директивата за EMC използването на услугите на нотифицирани органи е доброволно при процедурата за оценяване на съответствието.

2. АНАЛИЗ ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА СУБСИДИАРНОСТТА

Тази инициатива касае правилното функциониране на вътрешния пазар на стоки. Действията на ЕС в тази област се основават на член 114 от Договора за функционирането на ЕС. Аспектите в тази област вече са уредени с разпоредбите на десетте засегнати директиви, въпреки че набелязаните слабости не са решени ефективно с тях, като е възможно по отношение на въпроса с несъгласуваността дори точно те да са в основата на проблема. Действията, предприети на национално ниво за решаването на тези проблеми, доведоха до различни национални подходи към икономическите оператори и могат да създадат пречки пред свободното движение на стоки. Ето защо е целесъобразно да се предприеме действие на равнището на ЕС.

3. ЦЕЛИ

Настоящата инициатива си поставя 3 основни цели. Първата е да гарантира, че продуктите на пазара на ЕС са безопасни и отговарят на всички изисквания, като осигуряват високо ниво на защита на обществените интереси (здравето, безопасността, електромагнитната съвместимост, точните измервания). Главната насока за действие в рамките на тази първа основна цел е намаляване на несъответстващите на изискванията продукти, които са на пазара, като на органите се осигурят по-ефективни средства, за да извършват контрола при надзора на пазара и за да осъществяват наблюдение на дейностите на нотифицираните органи.

Втората цел е по-добро функциониране на вътрешния пазар чрез еднакво третиране както на несъответстващите на изискванията продукти, така и на икономическите оператори, които не съблудават правилата, и уеднаквен подход при оценката на нотифицираните органи в целия ЕС.

На последно място, с настоящата инициатива се цели опростяване на нормативната уредба за продуктите.

4. ВАРИАНТИ НА ПОЛИТИКАТА

Поради специфичната област на тази инициатива, както е разяснено в раздел 1, в настоящата оценка на въздействието се разглеждат ограничен брой варианти. Целта е да се установи дали в засегнатите директиви следва да се използват мерките от Решението от НЗР и ако това е така, да се прецени дали привеждането в съответствие с Решението следва да се извърши чрез законодателни или незаконодателни средства. Вследствие на това вариантите са:

- вариант 1: **без промяна в политиката.** При този вариант не се внасят каквито и да е промени спрямо сегашната ситуация;
- вариант 2: **привеждане в съответствие с Решението от НЗР чрез незаконодателни мерки.** Вариант 2 се състои от пакет нерегулаторни инструменти, които насищават доброволното прилагане на всички набелязани мерки в Решението от НЗР или на част от тях. Тези мерки могат

също да се представят като „най-добри практики“ в документ с насоки, а засегнатите страни да бъдат настърчавани да ги прилагат. На практика този вариант е едно своеобразно „доброволно“ привеждане в съответствие с Решението от НЗР;

- вариант 3: **привеждане в съответствие с Решението от НЗР чрез законодателни мерки.** Този вариант се състои от изменение на засегнатите директиви, при което в тях ще бъдат включени мерките по Решението от НЗР.

При варианти 2 и 3 мерките, предвидени в Решението от НЗР, могат да се обобщят, както следва:

- (1) мерки за решаване на проблема с несъответствието с изискванията:
 - *задължение на вносителите и дистрибуторите* да проверяват дали продуктите, които са с нанесена маркировка „CE“, са придружени от необходимите документи и от информацията във връзка с проследимостта. Наложени са допълнителни задължения на вносителите,
 - *задължение на производителите* да предоставят инструкции и информация за безопасност на език, лесно разбираем за потребителите и крайните ползватели, и да провеждат изпитвания на образци и наблюдение на продуктите,
 - *изисквания за проследимост* по цялата дистрибуторска верига: производителите и вносителите трябва да посочват своето име и адрес върху продуктите; всеки икономически оператор трябва да може да информира органите за лицето, от което е бил закупен даден продукт, и за лицето, на което е бил доставен съответният продукт,
 - реорганизация на *процедурата по предпазна клауза (надзор на пазара)*, за да се внесе яснота как съответните правоприлагащи органи биват информирани за опасните продукти и за да се гарантира, че във всички държави-членки се предприемат еднакви действия във връзка със съответния продукт;
- (2) мерки за осигуряване на качеството на дейностите, които осъществяват нотифицираните органи:
 - *увеличаване на изискванията към нотифицирането* по отношение на нотифицираните органи (включително подизпълнителите и поделенията), като безпристрастност и компетентност при осъществяване на тяхната дейност и прилагане на насоките, разработени от координационни групи,
 - *переразгледан процес на нотифициране*: държавите-членки, които нотифицират орган, трябва да включват информация за оценката на компетентността на този орган. Другите държави-членки могат да повдигат възражения срещу нотификацията в рамките на определен период,

- *изисквания към нотифициращите органи* (т.е. националните органи, отговарящи за оценката, нотифицирането и наблюдението на нотифицираните органи), като обективност и безпристрастност при осъществяването на тяхната дейност,
 - *задължение за предоставяне на информация*: нотифицираните органи трябва да информират нотифициращите органи за отказите, ограниченията, спирането на действието или отнемането на сертификати;
- (3) мерки за по-голяма съгласуваност между директивите:
- привеждане в съответствие на обикновено използваните определения и термини,
 - привеждане в съответствие на текста на процедурите за оценяване на съответствието.

5. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

В доклада за оценката на въздействието са разгледани икономическите последици при вариантите от гледна точка на вътрешния пазар, конкурентоспособността, разходите и административната тежест за икономическите оператори или нотифицираните органи и последиците за органите на публичната власт и потребителите/ползвателите. В доклада са разгледани и социалните последици върху общественото здраве и безопасност и върху опростяването на нормативната уредба.

Въпреки че не се предприема допълнителна инициатива, се очаква вариантът без промяна на политиката да има някои положителни последици за вече засегнатите сектори поради започналото прилагане на Регламента от НЗР, с който се увеличават правомощията на органите за надзор на пазара. Това води до положителен резултат по отношение на целта за намаляване на случаите на несъответствие с изискванията и гарантира позитивни последици за съблюдаващите правилата предприятия (конкурентоспособност) и потребителите (икономически последици и отражение върху безопасността). Също така с Регламента от НЗР се улеснява изпълнението на задачите на органите на публичната власт при техните дейности във връзка с нотифицирането и наблюдението на някои органи за оценяване на съответствието (т.е. тези, които използват акредитацията). Този вариант обаче няма реални последици нито за вътрешния пазар, нито за опростяването на нормативната уредба.

Вариантът с привеждането в съответствие с Решението от НЗР чрез незаконодателни мерки може да доведе до положителни резултати за всички заинтересовани страни. Например внасянето на яснота в отговорностите на вносителите и дистрибуторите и въвеждането на специални изисквания за проследимост ще улесни еднаквото третиране на отделните субекти (положителни последици за вътрешния пазар); при този вариант ще се предоставят на органите и по-ефективни средства с оглед на случаите на несъответствие с изискванията и така ще се ограничи възможността за нелоялна конкуренция (конкурентоспособност) и ще се намалят рисковете за

попълнителите (икономически последици и отражение върху безопасността). При вариант 2 обаче разпоредбите на Решението от НЗР ще бъдат само незадължителни „най-добри практики“, така че прилагането им ще зависи изцяло от доброволната ангажираност на отделните заинтересовани страни. Това хвърля сериозни съмнения върху действителното реализиране на отбеляните положителни последици и върху осигуряването на реална добавена стойност спрямо варианта без промяна на политиката¹⁰.

При варианта с привеждането в съответствие с Решението от НЗР чрез законодателни мерки, разпоредбите от посоченото решение ще бъдат част от приложимото секторно законодателство. Разпоредбите на Решението от НЗР ще са задължителни, чието прилагане ще бъде съблюдавано от страна на Комисията и националните органи. Това ще даде повече гаранции за действителното реализиране на положителните последици от привеждането в съответствие.

Анализът на положителните последици в голяма степен се подкрепя от заинтересованите страни. Например 73—76 % от икономическите оператори като цяло и малките и средните предприятия, които взеха участие в общественото обсъждане, считат, че внасянето на яснота в техните задължения и процедурите за надзор на пазара ще допринесе за защитата на конкурентоспособността на предприятията от ЕС. Също така повечето заинтересовани страни¹¹ изразяват съгласие, че този вариант на политиката ще спомогне за защитата на общественото здраве и безопасност.

Не се очаква привеждането в съответствие чрез законодателни мерки да има значително въздействие върху разходите на предприятията и нотифицираните органи. Повечето задължения на икономическите оператори допълват съществуващите задължения или кодифицират това, което е нормална практика за отговорните предприятия/съблюдаващи правилата предприятия съгласно духа на действащото законодателство. Също така изискванията към нотифицираните органи изцяло отговарят на стандартите, определящи съответните еталони за оценката на органите за оценяване на съответствието¹². Като цяло е възможно отражение върху разходите, що се отнася до задълженията на вносителите/дистрибуторите и проследимостта, но се счита, че то ще е умерено. 55 % от икономическите оператори като цяло и 30—33 %

¹⁰ В тази връзка е важно да се отбележи, че в съществуващите насоки в т. нар. „Синьо ръководство“ (*Ръководство за прилагане на директивите, изгответи съгласно Новия подход и Глобалния подход*, Европейска комисия, септември 1999 г.) вече са посочени отговорностите на икономическите оператори, които след това са разяснени в Решение № 768/2008/EО. Тъй като обаче Синьото ръководство не е задължително, то не беше достатъчно, за да се решат установените проблеми.

¹¹ 58—78 % от икономическите оператори, 72—78 % от нотифицираните органи, 58—62 % от органите и около 72—79 % от потребителите, взели участие в обсъждането (с изключение на тези в сектора на измервателните уреди).

¹² Тези стандарти са: 1) EN 45011:1998 — Общи изисквания за органите, които извършват сертификация на продукти; 2) EN ISO/IEC 17020:2004 — Общи критерии за дейността на различните видове органи за контрол; 3) EN ISO/IEC 17021:2006 — Оценяване на съответствието. Изисквания към органите, извършващи одит и сертификация на системи за управление; 4) EN ISO/IEC 17024:2003 — Оценяване на съответствието. Общи изисквания за органите, извършващи сертификация на лица, и 5) EN ISO/IEC 17025:2005 — Оценяване на съответствието. Общи изисквания относно компетентността на лабораториите за изпитване и калибриране.

от малките и средните предприятия, които участваха в обсъждането, считат, че привеждането в съответствие на тези задължения ще доведе до умерено увеличение на разходите, докато съответно 12 % и 27 % от тях смятат, че от това няма да произтече никакво повишаване на разходите или че то няма да е значително. Поради широката гама на засегнати от настоящата инициатива продукти не е възможно да се представят количествени оценки.

В края на оценката на въздействието трябва да се отбележи, че нямаше индикации за това, че избраният вариант може да доведе до несъразмерна тежест за МСП.

Беше установено, че ще има разходи по прилагането за органите на публичната власт, по-конкретно поради необходимостта отново да се нотифицират органите за оценяване на съответствието съгласно изискванията на Решението от НРЗ. Броят на повторните нотификации, които трябва да се извършат от страна на всеки компетентен орган, обаче е много ограничен (с изключение на органите, които се занимават с везните с неавтоматично действие, и то само в две държави). При всяко положение Комисията ще въведе специална преходна разпоредба, за да осигури време за повторните нотификации преди общата дата за приложимост на директивите.

6. СРАВНЕНИЕ НА ВАРИАНТИТЕ

Вариантът без промяна на политиката е само частично ефективен от гледна точка на преследваните цели. Освен това той не отговаря на политическия ангажимент за укрепване на разпоредбите на Решението от НЗР.

По принцип вариантът с привеждането в съответствие чрез незаконодателни мерки може да е по-ефективен, отколкото вариант 1, тъй като той е насочен към реализирането на всички цели, с изключение на опростяването. Той обаче не гарантира положителните последици поради нездадължителния характер на мерките при него. От гледна точка на ефикасността незаконодателната мярка е най-неподходящият вариант, тъй като, от една страна, не гарантира значителни ползи в сравнение с варианта без промяна на политиката и, от друга страна, води до известно (умерено) увеличение на разходите по осигуряване на съответствие за икономическите оператори и нотифицираните органи, които доброволно се ангажират да прилагат предложените най-добри практики.

Вариантът с привеждането в съответствие чрез законодателни мерки е насочен към реализирането на всички цели и е по-ефективен в сравнение с варианти 1 и 2. Този вариант ще доведе до умерени разходи, които напълно се компенсират от положителните последици при него. Ето защо този вариант се счита за ефикасен. Освен това той е напълно съгласуван с политическия ангажимент за укрепване на разпоредбите на Решението от НЗР.

От гледна точка на ефективността, ефикасността и съгласуваността вариант 3 е предпочитаният вариант.

Таблица 1: сравнение на посочените варианти

	Ефективност	Ефикасност	Съгласуваност
Вариант 1: без промяна	<p>Средна</p> <p>[До известна степен е насочен към осъществяването на целите за намаляване на броя на несъответстващите на изискванията продукти и за ограничаване на възможностите за нелоялна конкуренция.</p> <p>Насочен е към реализирането на целта за увеличаване на надеждността на нотифицираните органи, но само на акредитирани.</p> <p>Не отговаря на целите за еднакво третиране на икономическите оператори и за съгласуваност на законодателството/опрос тяване на нормативната уредба за продуктите.]</p>	<p>Средна</p> <p>[Не са необходими допълнителни ресурси, но целите са само частично осъществени.]</p>	<p>Средна</p> <p>[Несъгласуваност с другия правен инструмент от НЗР и с политическия ангажимент за укрепване на разпоредбите на Решението от НЗР.]</p>
Вариант 2: незаконодателни мерки	<p>Ниска</p> <p>Не осигурява особено по-добри резултати в сравнение с вариант 1 поради нездължителния характер на мерките при него. Ще увеличи разликата по отношение на съответствието между отговорните и непочтените икономически оператори/нотифицирани органи. Не решава въпроса с опростяването.</p>	<p>Ниска</p> <p>По-неefикасен спрямо вариант 1, същата ефективност при по-високи разходи за отговорните заинтересовани страни.</p>	<p>Средна</p> <p>[Несъгласуваност с другия правен инструмент от НЗР и с политическия ангажимент за укрепване на разпоредбите на Решението от НЗР.]</p>
Вариант 3: привеждане в съответствие	<p>Висока</p> <p>Насочен към осъществяване на всички цели. Поефективен от варианти 1 и 2 по отношение на целите за намаляване на</p>	<p>Висока</p> <p>Значителни ползи за всички заинтересовани страни при малки или умерени допълнителни разходи.</p>	<p>Съгласуван</p> <p>с другия правен инструмент от НЗР и с политическия ангажимент за укрепване на разпоредбите на Решението от НЗР.</p>

<p>броя на несъответстващите на изискванията продукти и за ограничаване на възможностите за нелоялна конкуренция. Ефективен и по отношение на опростяването.</p>		
--	--	--

7. НАБЛЮДЕНИЕ И ОЦЕНКА

Оценката на ефективността на законодателството ще се основава на мненията, изразени в рамките на различни механизми за сътрудничество, които вече са създадени по самите директиви за улесняване на тяхното прилагане (експертни групи, групи за административно сътрудничество, групи на нотифицирани органи).

През 2018 г. Комисията ще изготви цялостен доклад за функционирането на надзора на пазара¹³, при което ще е възможно да се направят заключения за оценката на тази инициатива.

Показателите, които дават възможност за наблюдение както на намаляването на несъответстващите на изискванията продукти, които се продават на пазара, така и на повишаването на качеството на услугите по оценяване на съответствието, предоставяни от нотифицираните органи, ще се основават на информацията, получена по системата RAPEX, на базата данни за надзора на пазара, създадена съгласно член 23 от Регламента от НЗР, на данните, представени от органите, отговарящи за контрола на външните граници, на националните програми за надзор на пазара, изгответи съгласно член 18 от Регламента от НЗР, на процедурите за надзор на пазара и за нотифициране при предпазни клаузи, установени съгласно всяка директива, и на базата данни NANDO¹⁴.

¹³

Вж. член 40 от Регламент (ЕО) № 765/2008.

¹⁴

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/>.